

NYING

MEDLEMSBREV FÖR GUSTAF SCHRÖDER-SÄLLSKAPET

Kring Gustaf Schröders

NYING

Innehåll:

- *Kallelse till årsmöte*
- *Sex Schröder-vandringar*
- *Gustafs bössor*
- *Jonas slutar*
- *Hans-Erik Haraldsson avliden*
- *Vi behöver dig som medlem*
- *Schröder-shopen*

Hjälp oss att värva nya medlemmar!

Infart till Siljansfors Skogsmuseum

Foto: Göran Bergman

Kallelse till Årsmötet 2017

Årsmöte Gustaf Schröder-Sällskapet

Lördagen den 3 juni 2017 i Siljansfors, Dalarna

Värd: Christer Karlsson, försöksledare och chef för Siljansfors försökspark (SLU). Ledamot av styrelsen för Gustaf Schröder-Sällskapet

Program

09.30 Samling för styrelsen

10.00- 11.00 Styrelsemöte

11.00 Årsmöte

ca 12.00-13.00 Lunch

ca 13.00 Information och guidning. Visning av Skogsmuseet och om vädret tillåter besök i försöksparken.

OBS! I år gäller anmälan om deltagande till Göran Bergman

goran@gbergman.nu eller sms 070-265 80 90 senast den 30 maj!

Detta för att kunna uppskatta matåtgången!

Hitta hit: Väg E45 Malung-Mora (ca 50 km från Malung ca 20 km innan Mora). Siljansfors ligger ”på vägkanten” och är därför lätt att hitta. Ett säkert vägmärke är norra Dalarnas enda masugn!

Förslag på boende: Siljansfors Herrgård 072-730 66 84 – Mora Vandrarhem

(Vinäs) 070-898 61 07 – Mora Hotell (Best Western) 0250-59 26 50

STF Vandrarhem Målkullan (Mora) 070-6614668 – Hotell Mora Parken

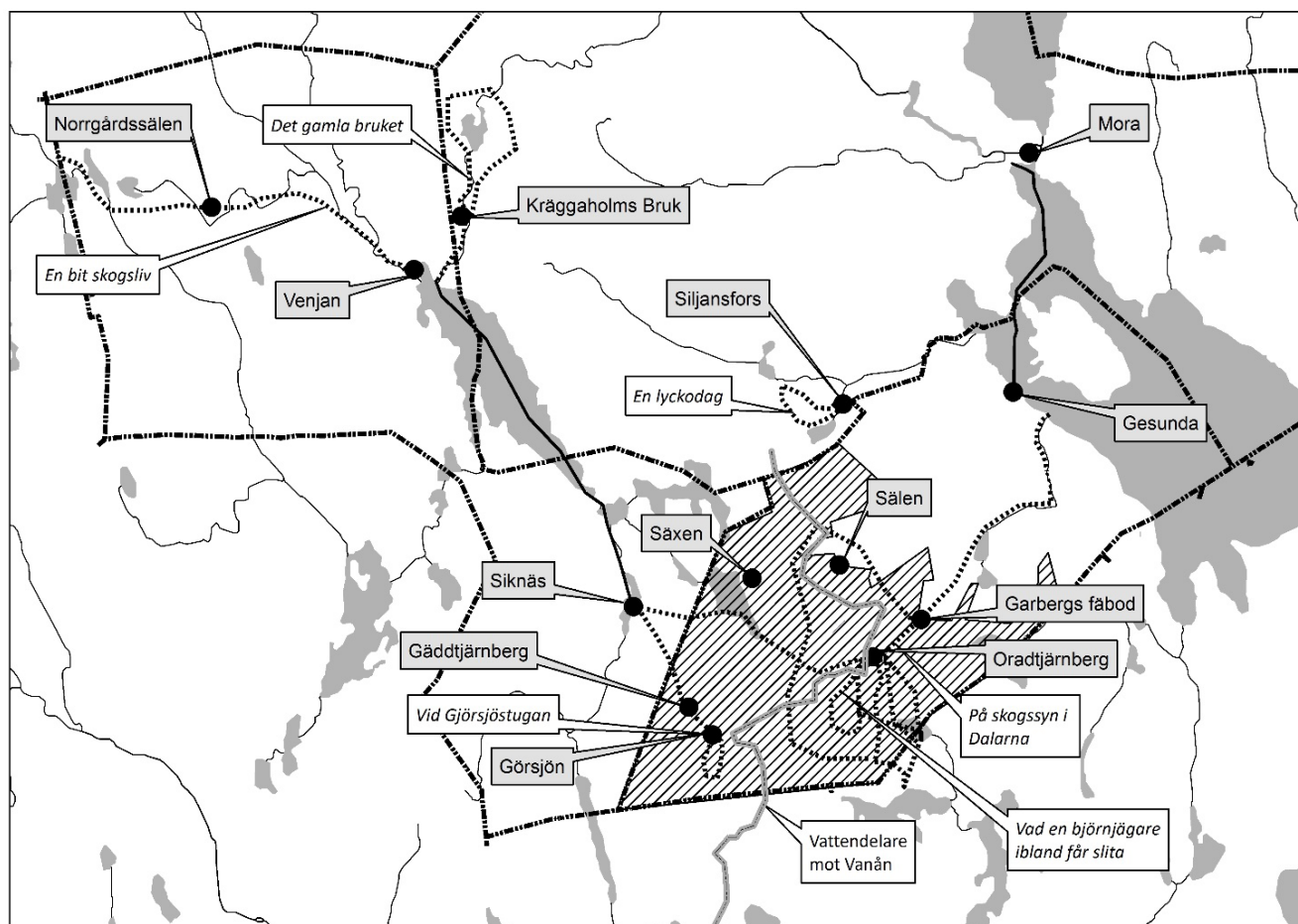
(Mora) 0250-276 00 – Hotell Siljan (Mora) 0250 130 00

Hotell Kung Gösta (Mora) 0250-150 70

Hotell Fridhemsgatan (Mora) 0250-159 00

Sex Schrödervandringar runt Siknäs

Av Christer Karlsson, Sollerön

Karta över sex vandringar (streckade linjer) som Gustaf Schröder beskrivit i sina böcker. De heldragna linjerna över Siljan och Venjanssjön roddes med båt. Texttrutorna med kursivstil och vit bakgrund är kapitelnamn i Schröders böcker, och texttrutor med grå bakgrund är namn på orter och fäbodar. Det streckade området öster om Siknäs ägs idag av Bergvik Skog AB, och motsvarar ungefär området av den avverkningsrätt som Korsnäs Sågverks AB köpte av Solleröns skogsägare år 1855. Den största delen ligger inom Vanåns avrinningsområde, och flottades ut till Vanån via sjön Säxen (se vattendelaren på kartan). Resten flottades via Mångån ut i Siljan eller via sjön Stor-Flaten ned till Västerdalälven i Dala-Järna. I kartan finns även sockengränserna för Mora, Venjan och Sollerö socknar. Lägg märke till den smala midja som förenar norra och södra Venjan, väster om Venjanssjön.

Som nybliven styrelsemedlem i Gustaf Schröder Sällskapet, med bostad på Sollerön och kontor i Siljansfors och Mora, har jag hittills ägnat mig åt att upptäcka Schröders berättelser från mitt närområde. För mig ger det en extra dimension att titta på en karta för att följa färderna som Schröder gjorde till fots, med häst och med båt.

Gustaf Schröder kom till Dalarna 1863 efter att tidigare ha jobbat i Värmland. Första året i Dalarna jobbade han för Ore Elfs Timmerdrifningsbolag (Wikipedia), av Schröder kallat Orebolaget (Schröder 1896), för att leda avverkning

och flottning från Ore älv ned till Dalälven via Orsasjön. Därefter blev han som anställd av Korsnäs Sågverks AB stationerad i Siknäs, fyra mil sydväst om Mora. Där fanns då, 1865, en etablerad skogsstation. Kornäsbolaget grundades 1855, och samma år köptes den första avverkningsrätten av Solleröns skogsägare (se kartan). Köpet avsåg rätten att på ca 17 000 hektar, under 50 års tid, avverka alla träd som hade grövre diameter än 10 tum (25 cm) på 10 alnars (6 m) höjd. Korsnäs sågverk startades 1858 i samhället Korsnäs vid sjön Runn, i Faluns östra utkant.

Gustaf Schröder-Sällskapet nu på Facebook

Välkommen att gilla Sällskapet! Välkommen även att göra ett eller flera införanden!

Från 1859 kunde det sågade virket sedan transporteras till hamnen i Gävle med den nybyggda järnvägen (Falun-Gävle) som då var Sveriges största kommunikationsled näst Göta kanal (Thoresson 1999).

Av kartan framgår att Siknäs var en idealiskt belägen tjänstgöringsort för att leda flottledsutbyggnad, timmeravverkning och flottning, eftersom större delen av den inköpta avverkningsrätten låg inom Vanåns avrinningsområde. Timret flottades till största delen via sjön Säxen, Vanån och Västerdalälven till bolagets såg vid Korsnäs (Arosenius 1866). Schröder skriver i flera av sina böcker om flottledsutbyggnader, flottning och timmerdrivningar, men jag har inte hittat en enda uppsats som beskriver hur man exploaterade avverkningsrätten på Sollerö södra utskog. Däremot finns några inspektionsrundor som sammanfattas här.

På skogssyn i Dalarna (*Strövtåg i jaktmarkerna, Schröder 1901*)

Redan på sitt första år i Dalarna, i augusti 1863, fick Schröder uppdraget att inspektera den del av avverkningsrätten på Sollerö utskog, som inte skulle flottas mot Vanån, utan mot Siljan via Mångån eller mot Västerdalälven via Stor-Flaten. Gustaf Schröder utgick i många expeditioner från Mora Hotell, så också denna gång. Som vanligt hade han med sig sin bärare, värmälningen Bus-Per, en "Solkarl" (vägvisare från Sollerön), sin hund Jeppe samt bössor och fiskeredskap. De började med att ro från Morastrand till Mångåns utlopp i Siljan, söder om Gesunda. Därefter gick de till Nedre Garbergs fåbod, där de träffade två Sollerökullor, som först efter lång övertalning var villiga att sälja mjölk till Gustaf och Per. Garberg blev basen under ett par dagars rundvandring i trakten, bland annat mot Sälens fåbod (se kartan). Därefter flyttade de till Oratjärnbergets fåbod, som för tillfället var obebodd. Schröder beskriver att avverkning vid denna tid var utförd på en mindre del av avverkningsrätten. Hans uppdrag var att kontrollera hur denna avverkning var utförd samt att planera kommande avverkningar. Kapitlet avslutas dock något trist med nedlåtande kommentarer om zigenare som går omkring och stjälar i fåbodarna.

Vid Gjörstugan (*Strövtåg i jaktmarkerna, Schröder 1901*)

Här berättar Schröder att Siknäs var Korsnäs första timmerdrivningsstation, dit han flyttade hösten 1865. Han rör dock till det när han felaktigt beskriver att Siknäs ligger ovanför Venjanssjön. Det korrekta är att Siknäs ligger vid Vanån ca 5 km efter utloppet ur Venjanssjön. Berättelsen handlar om en inspektionstur som han gjorde till Gjörstugan hösten 1865 (se kartan). Med sig tog han sin skogsvaktare och sin bärare Jon, samt stövaren Larm. På vägen till Gjörstugan rastade de i fåbodstället Gädttjärnberg. Här nämner Schröder att den berömda

jägaren Lloyd hade bott en tid i Gädttjärnberg, under sina jakter ett halvt sekel tidigare. Efter att ha skjutit en hare, gick Schröder vidare till Gjörstugan, som troligen hade byggts av Korsnäs några år tidigare, som logi till skogsarbetare. Följande dag undersökte de en skogstrakt mellan Lilla och Stora Gjörstugan, som Schröder hade köpt utan att först besikta den. Nu ville han se om det var ett bra köp. Han ger dock inte något svar på denna fråga eftersom resten av berättelsen handlar om älgjakt vid Gjörstugan några år senare.

Vad björnjägare ibland får slita (*Jaktminnen från skog och slätt, Schröder 1891*)

I mars 1867 kom Gustaf Schröder hem till Siknäs efter att ha jobbat i Falun över vintern. Året innan hade det varit så lite vatten i åar och bäckar att 75 procent av det som avverkats på vårvintern 1886 inte kunde flottas. Därför hade man ställt in alla avverkningar på Solleröskogen under vintern 1886-1887 och skickat Schröder till Falun för att vikariera för disponenten på Korsnäsbolaget, som var sjuk. Efter ett par dagar hemma i Siknäs tog Gustaf skidorna och åkte iväg på inspektion av Solleröskogen. Med sig hade han skogsvaktare Kröjts, hjälpredan Vall-Jon samt hundarna Jeppe och Rulle. Förutom att planera för nya skogsdrivningar hade de förhoppningar om att kunna skjuta några björnar. Snödjupet var ovanligt djupt i mars detta år, så det gick tungt att dra släden med utrustning upp till Oratjärnbergs fåbod, som blev deras bas under en vecka. Eftersom det var kallt och skidfärden tog längre tid än beräknat blev Schröder orolig för den potatis som de hade med sig. "Då potatisen var en väsentlig del av vårt matförråd, måste åtgärder vidtagas för dess räddning från frysning". Denna räddningsaktion bestod i att man tog potatisen ur släden och lämnade släden med resten av utrustningen tills nästa dag, för att snabbare komma upp till fåbodstugan och göra upp eld. Under en veckas tid åkte de skidor runt Sävsjöarna och Dalkarls-Djupsjön (Morkarl-Djupsjön), där de såg spår efter en hel flock med älgar. Jon ville skjuta några älgar, men Schröder påpekade att detta inte var tillåtet i mars månad. På hemvägen inspekterade de skogarna runt Säxen med skogsvaktarbostället Säxen som bas. De såg inga spår av björn eller björnidan under dessa dagar. Därav berättelsens rubrik.

Det gamla bruket (*Tjugo år i Dalarna, Schröder 1896*)

Ett år i augusti rör Schröder från Siknäs upp till Kräggåns utlopp i Venjanssjön, ett par km sydost om Venjan, för att undersöka om det är möjligt att bygga ut Kräggåns flottning. Han uppger inte året, men troligen var det i början av sin tid i Siknäs, eftersom han inte kände till något om trakten. Gustaf Schröder hade vid detta tillfälle inte heller någon karta över Kräggåns avrinningsområde. Därför sände han sin medhjälpare Lars till Mora för att låna en karta över området som bolaget hade köpt. Lars

fick dessutom order att gå mot Kräggåns källflöden, västerut från Morahållet, och möta Schröder & co, som skulle gå Kräggån uppströms (österut) förbi Skepphussjön och fram till Kräggåns utlopp ur Myckelsjön. Dit kom så småningom Lars roende över sjön, vilket förvånade Schröder, då han trodde att de var i vildmarken. I själva verket var de nära Krångdalens fäbod, som tillhör Öna by i Mora. Efter några dagars inspektion blev Schröder övertygad om att skogstillgångarna var tillräckligt stora och att Kräggån gick att bygga ut till en flottled. På vägen hem upptäcker de resterna efter Kräggaholms bruk, som de inte har hört talas om tidigare. Inte heller Venjansborna visste mer, än att det på något sätt hade med Siljansfors Bruk att göra. Anledningen till denna vaga kunskap kan vara att Kräggaholms bruk låg inne på Mora sockens mark, trots att det bara är drygt 4 km till Venjans kyrka. Kräggaholms bruk, en stångjärnsmedja, anlades av Siljansfors Bruk år 1754 och var i drift till 1775 (Arosenius 1866). Schröder upplevde lämningarna som exotiska när han upptäckte dem ca 90 år efter nedläggningen.

En bit skogsliv (*Tjugo år i Dalarna, Schröder 1896*)

Denna berättelse uppges äga rum i slutet av oktober, när Schröder hade bott 10 år i Venjans socken, vilket betyder att året är ca 1875. Han säger sig ha varit oavbrutet sysselsatt med skogsavverkningar och flottningar och att stora trakter hade blivit avverkade såväl före som under hans tid. Detta år pågår avverkningar inom Transtrands kapellförsamling, och virket ska flottas ut via den å som på olika ställen heter Ögan, Ogån, och Ogströmmen. Under sommar har dammar och flottleder blivit klara så att flottningen kan börja följande vår. Berättelsen handlar om hemfärden till Siknäs via Norrgårdssälens fäbod, Venjans kyrkby och sedan båt över Venjanssjön. Första natten ligger de i en stuga i Norrgårdssälens, som är folktom så här sent på hösten. Här berättar Schröder att han hellre använder fosforstickor, än de nya säkerhetständstickorna av svavel, som måste tändas mot ett plån av fosfor. Detta på grund av att plånet kan bli blött. ”Fosforstickorna förvaras mycket omsorgsfullt i vattentäta bleck- eller trädosor då man skall till skogs”. Nästa dag går de till Venjan och börjar att ro över Venjanssjön, men tvingas att stanna och övernatta på Sandön. De blir även här överraskade över att finna rester efter den första etableringen av Johannisholms glasbruk. Tillverkningen av glas började på Sandön i Venjanssjön år 1798. År 1808 flyttades hela anläggningen till Johannisholm.

En lyckodag (*Jaktminnen från skog och slätt, Schröder 1891*)

Jag avslutar med en berättelse från 1882, när Gustaf Schröder var 58 år och bodde i Siljansfors. Han hade med sin familj flyttat från Siknäs till Älvdalen 1877, men Gustaf insjuknade i difteri 1879. Han slutade då sitt arbete och

Siljansfors herrgård i Mora socken. Privatägd. Foto: Christer Karlsson 2017

Stora Görsjön i Sollerö socken. Tillhör Bergvik Skog Öst AB. Foto: Christer Karlsson 2016.

Gäddtjärnberg ligger ca 2 km nordväst om Stora Görsjön. Schröder berättar att den berömde björnjägaren Llewellyn Lloyd hade bott i denna fäbod 50 år tidigare. Tillhör Bergvik Skog Öst AB. Foto: Christer Karlsson 2016.

flyttade med familjen till Siljansfors bruk, där han arrenderade jordbruket och herrgården fram till 1884 (Wennberg 1993). Berättelsen är en ren jaktskildring någon dag efter höstdagjämningen. Han går ensam ut med sina två harhundar av gammal Värmlandsras, Vira och Hej. Han uppehåller sig större delen runt Stickosäls fåbod, och när det skymmer kommer han hem till herrgården med 7 harar, 4 järpar och en tjäderhöna. Han avslutar berättelsen med följande ord: "Mångfaldiga gånger har jag i yngre dagar skjutit dubbla antalet vilt på en dag, men det var i bättre marker, där svedjning och kolning gått fram; men så här i vildmark var jaktutbytet gott, varför jag räknar den dagen till mina lyckodagar."

Årsmötesplatser Gustaf Schröder Sällskapet

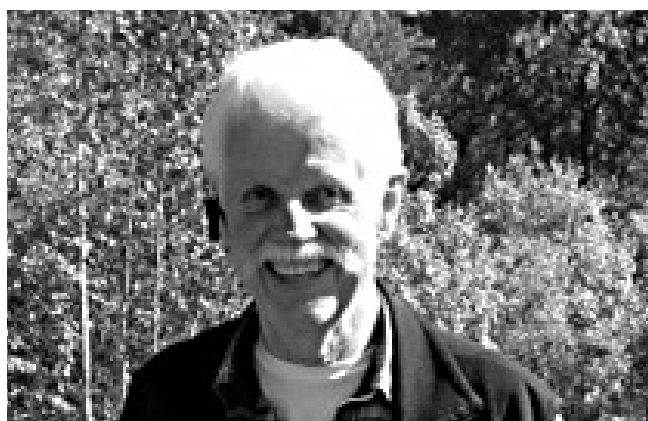
Här följer en förteckning över orter där Gustaf Schröder-Sällskapet hållit sina årsmöten. Redan från början togs beslut om att alternera mötena mellan Dalarna och Värmland. Varannat år i Dalarna och varannat år i Värmland!

Gustaf Schröder-Sällskapets årsmöten 1989- 2017

1989 Arvika, Sågudden, Bildande interim-styrelse bildad
 1990 Siknäs
 1991 Arvika, Sågudden
 1992 Lima
 1993 Järnskog
 1994 Siljansfors
 1995 Helgeboda
 1996 Furudal
 1997 Sysseleback
 1998 Älvdalen
 1999 Arvika, Sågudden, 10 års jubileum
 2000 Snöå Bruk
 2001 Antila
 2002 Noppikoski, Finnberget
 2003 Gunnarskog
 2004 Orsa, Grönklitt
 2005 Mattila
 2006 Sollerön
 2007 Hillringsberg
 2008 Säter
 2009 Arvika, Gate, 20 års jubileum
 2010 Älvdalen
 2011 Kvarntorps Herrgård, Forshaga
 2012 Siljansfors
 2013 Torsby Hembygdsgård
 2014 Långberget, 25 års jubileum
 2015 Fryksås, Frybergs fåbod
 2016 Nordmarks Hembygdsgård
 2017 Siljansfors

Litteratur

Arosenius, F. 1866. Beskrifning öfver provinsen Dalarna. II Ofvan Siljans Fögderi. Första Häftet - Venjans socken. Andra häftet - Sofia Magdalena socken eller Sollerön. Tredje Häftet - Mora socken med Våmhus kapell.
 Schröder, G. 1891. Jaktminnen från skog och slätt. Nytryck 2015. ISBN 978-91-87201-21-9.
 Schröder, G. 1896. Tjugo år i Dalarna. Nytryck 1997. ISBN 91-85014-90-7.
 Schröder, G. 1901. Strövtåg i jaktmarkerna.
 Thoresson, O. 1999. Flytten till hafvet - När Korsnäs kom hem till Gävle. Bilaga till Korsnäs Magazine nr 3.
 Wennberg, K. 1993. Gustaf Schröder. ISBN 91-97-1362-2-0.

Jonas Jonsson slutar!

Inför styrelsemötet i mars fick vi det tråkiga beskedet att Jonas Jonsson av hälsoskäl tvingas sluta som ordförande för Sällskapet efter mindre än ett år vid rodret. Det var ett mycket tråkigt besked eftersom Jonas med sitt glada humör gjort sig känd som en stor tillgång för Sällskapet. Vi önskar honom ett snart tillfrisknande och hoppas få ta hans tjänster i anspråk vid senare tillfälle!

Hans-Erik Haraldsson

(19460203-20170311) har avlidit

Nyligen nåddes vi av det tunga beskedet att Hans-Erik avlidit efter en lång sjukdomsperiod. Hans-Erik och hans fru Ulla Haraldsson från Grythyttan gjorde en stor insats för Gustaf Schröder-Sällskapet i början av 2000-talet, Hans-Erik som ansvarig för årsboken och Ulla som kassör. Hans-Erik var en stor entusiast och en otroligt ivrig och hängiven samlare av gamla jaktböcker. Det var detta intresse som förde honom in i Gustaf Schröder-Sällskapet. Han samlade också på gamla bössor, vet jag han berättade vid tillfälle. Han var även en mycket intresserad jägare och jakt-hundsuppfödare. Vi minns honom med saknad och tackar för hans insatser!

Gustafs bössor III

av Göran Bergman

I vår serie om Gustafs bössor har vi nu kommit till den avslutande delen som är en fortsättning av historien om "Hultán". Historiken om "Hultán" finns nedtecknad i Nying nr 100. Vi fick där återberättat om hur Gustaf Schröder hade låtit Johannes Hult bygga om sin gamla lodbössa och hur Hugo Hedberg så småningom blev ägare till denna.

Vart tog bössan sedan vägen? Den måste ju finnas någonstans! För att börja nysta i detta kontaktade jag vapenhistorikern m.m. Kåa Wennberg för att höra om han hade någon aning om var den kunde finnas. Han tipsade mig då om en artikel i Skånes Vapenhistoriska förenings tidskrift (nr 155, mars 1977) som han hade vänligheten att skickade mig en kopia av. Författaren till artikeln hette Gösta Håkansson. Vid ett samtal med föreningens sekreterare fick jag veta att Gösta Håkansson fanns kvar i livet och hur jag kunde nå honom. Tog genast kontakt med honom och vi hade sedan ett antal trevliga telefonsamtal. Efter ett en tid blev jag hembjuden till honom för att beskåda underverket. Trots en lång resa bestämde jag mig för att göra ett besök och ta några bilder på "Hultán". Det var en högtidsstund att få besöka Gösta och hans trevlig fru Siv och få hålla i Gustaf Schröders gamla bössa!

Denna bössa skulle bli ett huvudnummer i Gustaf Schröder-samlingen! Det är alltid känsligt att ta upp frågan om att få förvärva något från någon som har den som en kärkommen vän men tog ändå upp frågan med Gösta som faktiskt muntligen lovat mig att få "option" på den! Han förstod till fullo det tragiska i om den skulle hamna i någon undangömd källare, i värsta fall utomlands! Historien om "Hultán" kan därför få en fortsättning i detta blad.

Genom vänligt tillmötesgående av författaren återger vi här hans berättelse förkortad med Hugo Hedbergs text ur Svenska jägareförbundets tidskrift "Min lodbössas lefnadssaga":

Min lodbössas lefnadssaga.

Av Gösta Håkansson, ur Skånes Vapenhistoriska förenings tidskrift, nr 155, mars 1977

En liten annons i Sydsvenska Dagbladet under rubriken TILL SALU fångade min uppmärksamhet en måndagsmorgon i slutet av förra året (1976). <<Gustaf Schröders lodbössa, Hultán – säljes>>. Jag hade aldrig hört detta namn tidigare, men likväl var det något som sade mig att det kunde vara en intressant bössa.

Jag lyckades förvärva den några timmar senare till det pris som säljaren hade bestämt. Lite tur hade jag nog, för det var inte många som observerat annonsen. Bössan var i utmärkt kondition och hade ingått i den Hedbergsska samlingen som

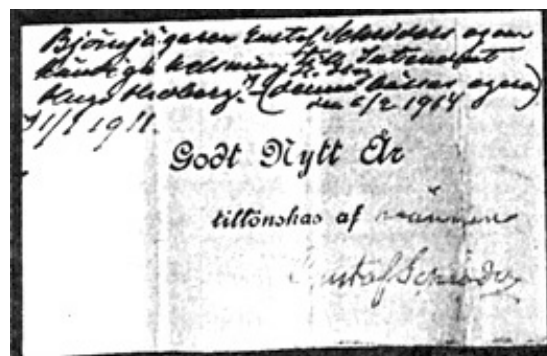
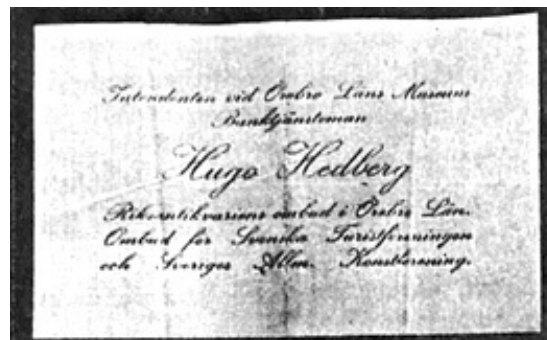

Gösta Håkansson beväpnad med "Hultán"!

såldes under omskrivna former för två år sedan (1975). Där hade den samlingsnummer 13.

Den totala längden är 1040 mm. Piplängden 1002 mm. Kalibern 10 mm. Vapnet är converterat från flintlås till slaglås. På pipryggens bakre del är inlagt i silver: GUSTAF SCHRÖDER. HULTÁN. På kolvens yttersida finns en silverplåt med texten: Gustaf Schröder till Hugo Hedberg Örebro.

Vid isärtagning för rengöring fanns en fyrkantig hållighet innanför kolvens baksida. Här fanns i små prydliga paket inlagt följande: tre stycken blykulor som tillhört bössan, ett litet fotografi av H. Hedberg samt två stycken visitkort vars baksidor var fullskrivna med tusch. På ett av korten står följande text: >>Den som finner denna helsning må endast anteckna namn, årtal och data och omedelbart återlägga detsamma i denna bösskolf. Örebro 9/2 1914. Hugo Hedberg. Denna lodbössas lefnadssaga återfinns tryckt i Svenska Jägarförbundets Tidskrift årg 1914 sid 107. Hugo Hedbergs fotografiska bild inneliggande här jämte 3 blykulor tillhöriga denna bössa. Björnjägaren Gustaf Schröders egenhändiga helsning till Intendenten Hugo Hedberg (denna bössas egare den 6/2 1914) Gåvan erhållen 1/1 1911. Godt Nytt År tillönskas av vännen GUSTAF SCHRÖDER.>>

Jag ringde till olika antikvariat i Örebro och Arvika och på ett av dem lyckades jag få tag på samtliga band i halvfransk bindning som innehöll det mesta av vad Gustaf Schröder skrivit om sitt fantastiska jaktliv. I boken "Minnen från Skogarna" finns diverse uppgifter om Schröder som återges här. -Född 1824. Ännu vid 73 års ålder följde han sina yngre kamrater på jakt. Sedan sitt 64 år sysselsatte han sig med att skriva ner sina minnen från skogarna. Han blev 88 år gammal. Ett kort citat ur böckerna: -"Det bästa jaktår jag haft stå nog ännu kvar i minnet. I fråga om björn fällde jag år 1852, utan medverkan av andra, fem björnar på förvintern och 1864 erhöll jag på mina jakter 9 björnar. 1862 torde jag skjutit det största antal vilt, liksom de mesta arterna därav men också var vintern 1862-1863 mild och utan hindrande snö och jakten började med oräkeliga änder, skogsfågel och ripor uppe i fjällmarkerna". På ett annat ställe skriver han att han jagat i alla av Sveriges landskap med undantag av Skåne, Blekinge och övre Norrland. I flera av hans verk finns "Hultan" omnämnd. Jaktavdelningen i Örebro museum har deponerat en större samling till Arvika museum av Schröderminnen.*

Gustaf Schröders gode vän Hugo Hedberg katalogiserade föredömligt dessa ting under sin som intendent vid Örebro Museum. Sammanlagt finns det 195 nummer av jaktattiraljer. Det skulle ta för lång tid att redogöra för alla dessa ting men där finns en sliten jaktväska av sälskinn med ett par ovala sodavattensflaskor, nätväskor och patronväskor, älghudsväskor, rippåsar och hängmatta, den av Schröder senast utförda skidan (en smal kort löpskida, närmast avsedd såsom modell), bärbågar med korgar, flintor, björnkulor och stöpslevar, hemgjorda hagel, egenhändigt utförda förladdningar av kork, tjockare och tunnare paket med skägg (lav att nyttja mot skoskav), bitar av celluloid kragar och -kammar för uppgörande av eld i fuktig väderlek, yxa, knivar, hagel- och krutpungar, hans gamla kaffepanna, en skogsljustake av en ansjovislåda, kniv och gaffel i etui, fiskedon, hemgjorda laxflugor, m m. Förutom skidkonstruktör synes Schröder även försökt sig på att utföra ett elektriskt gevär. En anordning i kolven på geväret skulle förmedla tändningen och museets äger ritningar härtill och protokoll från provskjutningar. Genom stort tillmötesgående från Mats Nilsson, Arvika Kommun, har jag fått en kopia av denna konstruktion jämte en mängd andra intressanta ting som kan utgöra underlag för kommande artiklar.

* Samlingen förvaras nu på Värmlands museum.

När jag ringer Gösta för att berätta att ovanstående artikel är på gång, i samband med att vi lägger sista handen vid denna Nyings layout, nås jag av det tråkiga meddelande att Gösta Håkansson avlidit den 12 mars 2017 vid en ålder av nära 89 år. Med honom försvann en värdefull länk i Gustaf Schröder historien vilket gör ovanstående artikel ännu värdefullare!

VI BEHÖVER DIG SOM MEDLEM

Har du glömt att betala medlemsavgiften? Inbetalningskortet medföljde årsboken i plastfickan under din adress!

Vi behöver dig som medlem för att kunna fullfölja Sällskapets stora kulturgärning med att återutge alla Gustaf Schröders böcker!

Följande böcker återstår: (redaktionens förslag till utgivningsår 20XX): Jaktminnen från skog, fjäll och sjö (2017). Lärobok i fiskberedning (2018). Ströverier i jaktmarkerna (2019). Jakter och skogsliv av "Kalle på Udden" (2020).

Kåa Wennberg har meddelat att han påbörjat en bok med Schröderiana som vi hoppas få använda som årsbok vid lämplig tidpunkt.

Vidare finns Gustaf Schröders norska bok "Barneminder og bjørnejagt".

Om inbetalningskortet kommit bort så går det bra att sätta in 300 kr på Sällskapets +giro 464 56 93-5. Notera namn och adress så slipper vi skicka ut påminnelse!

Schröder-Shoppen

Här kan Du köpa medlemsprylar och komplettera Dina årsböcker. Allt till låga medlemspriser. Skriv beställningen på ett inbetalningskort räkna ihop summan och betala i förskott.

Du kan köpa våra tidigare årsböcker till medlemspris; 100 kronor styck. Dock är **Vildmarksliv** (utk. 1991) och **Örjan Kajland** (1992), utgångna. *Tänk bara på att porto tillkommer: 55 kronor för 1-2 böcker och 110 kronor för 3-4 böcker.*

En timmermärkares minnen (1994), **Gamla minnen** (1995), **Med hund och bössa** (1996), **Tjugo år i Dalarna** (1997) och **Pavo Makkran** (1998), **Finntorpet i Västerskogen** (1999), **Pekka Huskoinen** (2000), **En bruksbokhållares minnen** (2001). **Från brukskontor och timmerskog** (2003). **Den gamle fogdeskrivaren** (2004). **Ur fjällfolkets liv** (2005). **Minnen från skogarna** (2006). **Mina**

Minnen från skogarna (2006). **Mina jaktkamrater** (2007). **Från skilda marker** (2008). **Svenska Jakten** (2009). **Minnen från mitt jägarliv** (2010). **Från pojk- och gubbåren** (2011). **Mellan Kölen och Siljan** (2012). **Vägledning i fiske** (2013). **Jakt fiske och vildmarksliv** (2014). **Jaktminnen från skog och slätt** (2015). **Skidor och skidlöpning** (2016).

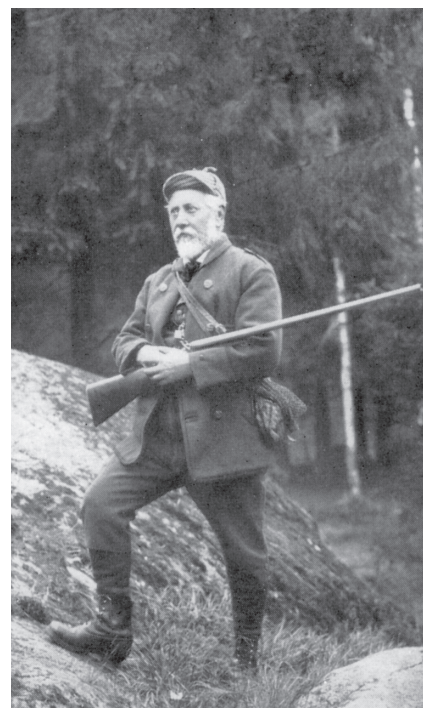
Jubileumsskriften, 50 kr. inkl porto. **Mansbilden hos Gustaf**, uppsats, 100 kr inkl porto.

Vykort av Gustaf Schröder kostar 5:- st.

Medlemsmärken:

Tygmärken kostar 25 kr.

Metallmärken 30 kr.

Elmy Gustaf Schröder

NYING är medlemsbrev för Gustaf Schröder-Sällskapet

Utgivare: Sällskapets sekreterare
Göran Bergman, Tel 070-265 80 90.
E-post: goran@gbergman.nu
Ordförande: Jonas Jonsson
Tel. 070-265 80 90
Kassör: Alf Davidsson
Tel. 0573-770067

Postadress: Box 133, 671 23 ARVIKA
Gustaf Schröder-Sällskapets postgirokonto:
464 56 93 - 5.
E-post: sallskapet@gustafschroder.se
Tryck: STUARTprint, Malung
ISSN 1102-8238
Produktion: Bo & Göran

Ändra adress!

Om Du flyttar eller om posten ändrat Din adress är det viktigt att Du meddelar sekreteraren den nya adressen snarast möjligt